

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: mgr Piotr Jędrzejczyk;

Nazwa przedmiotu	Partytura współczesna
Kierunek studiów	Dyrygentura
Specjalność	Dyrygentura symfoniczno-operowa
Poziom studiów	magisterskie
Tryb	stacjonarne
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Osoby realizujące	mgr Piotr Jędrzejczyk;
efekty kształcenia - wiedza	
- student posiada wiedzę z zakresu literatury muzycznej XX i XXI wieku (K_W01)	
- jest świadomy rozwoju i zmian w notacji muzycznej XX i XXI wieku (K_W07)	
- posiada orientację w zakresie współczesnych trendów w kulturze muzycznej (K_W09)	
- posiada podstawową wiedzę o technologiach i technikach multimedialnych stosowanych w muzyce współczesnej (K_W10)	
- wyciąga wnioski dotyczące specyficznych problemów wykonawczych związanych z realizacją utworów współczesnych (K_W14)	
efekty kształcenia - umiejętności	
- posiada umiejętność odczytania zapisu muzyki XX i XXI wieku (K_U05)	
- jest świadomy i przygotowany do właściwego rozwiązywania typowych problemów wykonawczych charakterystycznych dla muzyki współczesnej (K_U09)	
- posiada umiejętności w zakresie interpretacji materiału muzycznego utworów współczesnych (K_U11)	
- posiada umiejętności odczytania zapisu niedookreślonego w aspekcie wykonawczym i improwizacji (K_U16)	
efekty kształcenia - kompetencje społeczne	
- student rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy w aspekcie zmian zachodzących we współczesnej twórczości muzycznej (K_K01)	
- posiada umiejętność właściwej organizacji pracy przy prawykonaniach i wykonaniach repertuaru współczesnego (K_K04)	
- posiada umiejętność adaptowania się do nowych zjawisk w pracy zawodowej (K_K05)	
- jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni i twórczej postawy w celu rozwiązywania specyficznych problemów wykonawczych związanych z realizacją utworów współczesnych (K_K06)	
- umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu współczesnych technik wykonawczych i kompozytorskich (K_K10)	
założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu	
Celem przedmiotu jest poszerzenie umiejętności studenta w zakresie czytania i przygotowania partytury muzyki nowej. Przedmiot zakłada przybliżenie studentom problemów współczesnej notacji muzycznej, zmieniającej się w zależności od stylu, kierunku, techniki kompozytorskiej, indywidualnego języka kompozytorskiego oraz uzyskanie umiejętności czytania partytur nowej muzyki.	
sposób realizacji	
zajęcia stacjonarne	
wymagania wstępne i dodatkowe	
<ul style="list-style-type: none"> • umiejętność czytania partytury • ogólna orientacja we współczesnej literaturze muzycznej	
zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu	
<ul style="list-style-type: none"> • analizy dzieł XX i XXI wieku • style muzyczne • współczesne techniki kompozytorskie	
bibliografia podstawowa	
1. <i>Kompozytorzy polscy 1918-2000</i> , t. 1: <i>Eseje</i> , t. 2: <i>Biogramy</i> , red. Marek Podhajski, Gdańsk-Warszawa 2005.	
2. Schäffer Bogusław, <i>Mały informator muzyki XX wieku</i> , Kraków, 1987.	
3. Zieliński Tadeusz Andrzej, <i>Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku</i> , Warszawa 1980.	
bibliografia uzupełniająca	
1. Baculewski Krzysztof, <i>Polska twórczość kompozytorska 1945-1984</i> , Kraków 1987.	
2. Karkoschka Erhard, <i>Das Schriftbild der Neuen Musik</i> , Celle 1966.	
3. Michniewski Wojciech, <i>Próba określenia zasad funkcjonowania zapisu grafiki muzycznej</i> , „Res Facta”	

1977, nr 8.

4. Schäffer Bogusław, *Dźwięki i znaki. Wprowadzenie do kompozycji współczesnej*, Warszawa 1969.
5. Schäffer Bogusław, *Nowa muzyka. Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej*, Kraków 1969.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
1	zaliczenie	ćwiczenia	15	1.0

pedagog

mgr Piotr Jędrzejczyk;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Na podstawie analizy wybranych partytur (od muzyki początku XX wieku po najnowszą) student obserwuje ewolucję notacji muzycznej, poznając różne sposoby graficznego przedstawiania w partyturze poszczególnych parametrów dzieła muzycznego (przebiegu czasowego, rytmiki, wysokości dźwięku, artykulacji, dynamiki etc.). Przegląd partytur przybliży studentowi problemy notacyjne i artystyczne związane z takimi zjawiskami w nowej muzyce, jak:

- aleatoryzm, sonoryzm, minimalizm,
- muzyka elektroniczna, live electronics,
- grafika muzyczna, improwizacja,
- teatr instrumentalny, happening, instalacje muz. i in.

Podczas zajęć wykorzystywane są partytury i nagrania utworów najwybitniejszych klasyków muzyki XX wieku oraz wybitnych kompozytorów współczesnych, jak również wybrane pozycje prezentowane na aktualnie realizowanych festiwalach muzyki współczesnej. Efektem przeprowadzonych analiz jest poszerzenie wiedzy studenta z zakresu specyficznych problemów wykonawczych wynikających z procesu komplikacji i przemian zachodzących we współczesnej twórczości kompozytorskiej.

metody dydaktyczne

- wykłady z zakresu problematyki technik kompozytorskich i wykonawczych w muzyce współczesnej,
- analizowanie partytur,
- słuchanie nagrań,
- oglądanie filmów z koncertów nowej muzyki,
- referowanie przez studentów własnych spostrzeżeń i doświadczeń z lektury, koncertów, festiwalu itp.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- przygotowanie samodzielnej prezentacji partytury współczesnej w formie ustnej (jeden referat w semestrze)
- przygotowanie na koniec semestru pracy pisemnej na temat wybranej partytury współczesnej
- odpowiedni stosunek studenta do zajęć obejmujący frekwencję i zaangażowanie na zajęciach

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
2	zaliczenie	ćwiczenia	15	1.0

pedagog

mgr Piotr Jędrzejczyk;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Na podstawie analizy wybranych partytur (od muzyki początku XX wieku po najnowszą) student obserwuje ewolucję notacji muzycznej, poznając różne sposoby graficznego przedstawiania w partyturze poszczególnych parametrów dzieła muzycznego (przebiegu czasowego, rytmiki, wysokości dźwięku, artykulacji, dynamiki etc.). Przegląd partytur przybliży studentowi problemy notacyjne i artystyczne związane z takimi zjawiskami w nowej muzyce, jak:

- aleatoryzm, sonoryzm, minimalizm,
- muzyka elektroniczna, live electronics,
- grafika muzyczna, improwizacja,
- teatr instrumentalny, happening, instalacje muz. i in.

Podczas zajęć wykorzystywane są partytury i nagrania utworów najwybitniejszych klasyków muzyki XX wieku oraz wybitnych kompozytorów współczesnych, jak również wybrane pozycje prezentowane na aktualnie realizowanych festiwalach muzyki współczesnej. Efektem przeprowadzonych analiz jest poszerzenie wiedzy studenta z zakresu specyficznych problemów wykonawczych wynikających z procesu komplikacji i przemian zachodzących we współczesnej twórczości kompozytorskiej.

metody dydaktyczne

- wykłady z zakresu problematyki technik kompozytorskich i wykonawczych w muzyce współczesnej
- analizowanie partytur
- słuchanie nagrań
- oglądanie filmów z koncertów nowej muzyki
- referowanie przez studentów własnych spostrzeżeń i doświadczeń z lektury, koncertów, festiwalu itp.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- przygotowanie samodzielnej prezentacji partytury współczesnej w formie ustnej (jeden referat w semestrze)
- przygotowanie na koniec semestru pracy pisemnej na temat wybranej partytury współczesnej
- odpowiedni stosunek studenta do zajęć obejmujący frekwencję i zaangażowanie na zajęciach

Podpisy autorów: